

Byla T-252/04

Caviar Anzali SAS prieš Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT)

„Bendrijos prekių ženklas — Protesto procedūra — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo ASETRA paraiška — Ankstesnis vaizdinis nacionalinis ir tarptautinis prekių ženklas CAVIAR ASTARA — Santykiniai atmetimo pagrindai — Galimybė supainioti — Protesto atmetimas dėl per nustatytą terminą nepateiktų dokumentų — Įrodymai, pirmą kartą pateikti Apeliacinėje taryboje — Priištinumai — Apeliacinių tarybų atliekamo tyrimo apimtis — Reglamento (EB) Nr. 40/94 62 ir 74 straipsniai“

2006 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo (pirmoji kolegija) sprendimas II - 2118

Sprendimo santrauka

1. *Bendrijos prekių ženklas — Apeliacinė procedūra
(Tarybos reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalis ir 74 straipsnio 2 dalis)*

2. *Bendrijos prekių ženklas — Apeliacinė procedūra*
 (Tarybos reglamento Nr. 40/94 62 straipsnio 1 dalis ir 74 straipsnio 1 ir 2 dalys)

1. Iš įvairių Vidaus rinkos derinimo tarnybos (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) instancijų funkcinio tęstinumo matyti, jog peržiūredamos Tarnybos padalinių, priimančių sprendimus pirmojoje instancijoje, sprendimus Apeliacinės tarybos turi pagrįsti savo sprendimą visomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurias šalys nurodė arba vykstant procedūrai padalinyje, priėmusiame pirmojoje instancijoje, arba per apeliacinę procedūrą.

Kalbant apie *inter partes* procedūrą, įvairių Tarnybos instancijų funkcinis tęstinumas nelemia vienos iš šalių negalėjimo Apeliacinėje taryboje pagal Reglamento Nr. 40/94 74 straipsnio 2 dalį remtis naujomis faktinėmis ir teisinėmis aplinkybėmis, kurių ji nepateikė padalinyje, priėmusiame sprendimą pirmojoje instancijoje. Atvirkščiai, dėl funkcinio tęstinumo ši šalis turi teisę remtis tokiomis aplinkybėmis Apeliacinėje taryboje.

(žr. 31–33 punktus)

Todėl Apeliacinės tarybos gali, išskyrus tik Reglamento Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 74 straipsnio 2 dalyje numatytą išimtį, patenkinti apeliaciją, remdamosi naujomis faktinėmis aplinkybėmis, kurias nurodė apeliaciją pateikusi šalis, arba remdamosi naujais jos pateiktais įrodymais. Apeliacinių tarybų vykdoma kontrolė nėra paprasta ginčijamo sprendimo teisėtumo kontrolė, bet dėl apeliacinei procedūrai būdingo nagrinėjimo iš esmės – naujas visos bylos vertinimas, nes Apeliacinės tarybos turi visiškai išnagrinėti pradinį reikalavimą ir atsizvelgti į laiku pateiktus įrodymus.

2. Reglamento Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo 74 straipsnio 1 dalyje įtvirtinta taisyklė, pagal kurią Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) savo nuožiūra nagrinėja faktines aplinkybes, numato du apribojimus. Pirma, proce-

dūrose dėl santykinių atsisakymo registruoti pagrindų nagrinėjami tik faktai, susiję su šalių pateiktais pagrindais ir prašymais. Antra, šio straipsnio 2 dalis Tarybai leidžia neatsižvelgti į įrodymus, kurių šalys nepateikė „laiku“.

Tačiau iš funkcinio tęstinumo, kuris būdingas ryšiui tarp Tarybos instancijų, matyti, kad per apeliacinę procedūrą Apeliacinėje taryboje sąvoka „laiku“ turi būti aiškinama kaip nurodanti apeliacijai pateikti taikomą terminą ir vykstant

atitinkamai procedūrai nustatytus terminus. Kadangi ši sąvoka taikoma vykstant kiekvienai procedūrai Taryboje, padalinio, priimančio sprendimą pirmojoje instancijoje, nustatytų terminų įrodymams pateikti pabaiga nedaro įtakos klausimui, ar jie buvo Apeliacinei tarybai pateikti „laiku“. Todėl Apeliacinė taryba yra įpareigota atsižvelgti į jai pateiktus įrodymus, nepaisant to, ar jie buvo pateikti Protestų skyriui.

(žr. 34, 35 punktus)